

wtorek, 31.10.2023

Zwyczajni Święci

„To nie jest tak, że oni umarli, a my żyjemy.

To oni żyją, a my umieramy”

Ks. P. Pawlukiewicz

1 listopada. Wszystkich Świętych. Świętych Zmarłych. Uroczystość, która ma już ponad tysiącletnią tradycję i przypomina nam przede wszystkim Świętych Pańskich „z każdego narodu i wszystkich pokoleń, ludów i języków” (por. Ap 7, 9) W ciągu wieków Kościół ubogacił kult świętych. Stawiał im posągi, malował ich obrazy, budował ku ich czci świątynie, ułożył ku ich czci szereg modlitw i pieśni religijnych. Ich wstawiennictwo stanowi nić duchowych połączeń gdyż pośrednio przez nich kierujemy modlitwy ku Panu Bogu. Kościół oddaje cześć świętym w różnym stopniu. Na pierwszym miejscu stawia Najświętszą Maryję Pannę, następnie świętych: Józefa i Jana Chrzciciela, dalej Apostołów i wszystkich kolejnych świętych.

Mocarzy Ducha.

Święci mają być dla wiernych drogowskazami, przykładami do naśladowania. Są również pośrednikami i orędownikami u Pana, patronami osób, grup społecznych, zawodów, miast, krajów czy całych kontynentów. Przez wieki to już grupa prawie 16 000 tysięcy niezwykłych osób z całego chrześcijańskiego świata. Niezliczone Ich rzesze. Warto o nich pamiętać, wybierając imię przed chrztem dziecka czy bierzmowaniem nastolatka. Warto pamiętać podczas codziennej modlitwy, w nowennach i we wspomnieniach. Katalog świętych jest olbrzymi i przede wszystkim - otwarty dla każdego. W tym zacnym gronie są i polskie święte osobowości kilkudziesięciu mężczyzn, min. Św. Andrzej Świerad, Św. Jan z Dukli, Św. Maksymilian M. Kolbe czy św. Andrzej Bobola oraz wciąż nieliczne kobiety: Św. Jadwiga Śląska, Św. Kinga, Św. Jadwiga Andegaweńska, Św. Faustyna Kowalska i Św. Urszula Ledóchowska.

Piękne Dusze.

Jan Paweł II pisał: „Nie należy mylnie pojmować tego ideału doskonałości, jako swego rodzaju wizji życia nadzwyczajnego, dostępnego jedynie wybranym geniuszom świętości. Drogi świętości są wielorakie i dostosowane do każdego powołania (...)” Jakież to wymowne w kontekście Jego własnej świętości.

Pojawia się, zatem refleksja na temat świętości, która jest misją każdego chrześcijanina zwłaszcza w ten dzień, kiedy szczególnie wyznajemy wiarę w świętych obcowanie, czyli wierzymy w komunie pomiędzy Kościołem tryumfującym (zbawionym), pielgrzymującym (żyjącym na ziemi) oraz Kościołem cierpiącym (duszami w czyśćcu). Życie we wspólnocie świętych rozpoczyna się w naszych rodzinach, parafiach, szkołach, zakładach pracy, wśród przyjaciół i znajomych. Polega ono na niesieniu wzajemnej pomocy w stawianiu się świętymi.

Uroczystość Wszystkich Świętych ma, więc radosny, pełen nadziei charakter. W tych, którzy wypełnili wolę Bożą w życiu i osiągnęli wieczne szczęście widzimy - kiedyś zupełnie zwykłych ludzi a dziś naszych sprzymierzeńców w walce o Niebo. Świętość, bowiem jest mocą, która przemienia człowieka.

A drogi do niej są otwarte dla każdego i dla każdej z nas

CG